

Księga Liczb

Rozdział 19

1. I mówił JAHWE do Mojżesza i Aarona, rzekąc: 2. Ta jest ustawa ofiary, którą JAHWE ustawił. Przykaż synom Izraelowym, aby przywiedli do ciebie krowę czerwoną lat zupełnych, w której by nie było żadnej zmazy ani by nosiła jarzma, 3. i oddacie ją Eleazarowi kapłanowi. Który wywiódszy ją za obóz, ofiaruje przed oczyma wszystkich 4. i omoczywszy palec we krwi jej pokropi siedmkość przeciw drzwiom przybytkowym 5. i spali ją przed oczyma wszystkich, tak skórę i mięso jej, jako krew i gnój w. ogień wrzuciwszy. 6. Drewno też cedrowe i hizop, i karmazyn dwakroć farbowany kapłan wrzuci w płomień, który krowę żrze. 7. A natenczas dopiero, omywszy szaty i ciało swoje, wnidzie do obozu i zmazany będzie aż do wieczora. 8. Ale i on, który ją spali, omyje szaty swe i ciało i nieczysty będzie aż do wieczora. 9. A mąż czysty zbierze popiół krowy i wysypie ji za obozem na miejscu przeczystym, aby był zgromadzeniu synów Izraelowych na straż i na wodę pokrapiania: bo krowa za grzech jest spalona. 10. A wypłukawszy, który nosił popiół krowy, szaty swoje, nieczystym będzie aż do wieczora. Będą to mieć synowie Izraelowi i przychodniowie mieszkający między nimi rzecz świętą prawem wiecznym. 11. Kto by się dotknął trupa człowieczego a dlatego byłby nieczysty przez siedm dni, 12. będzie pokropion tą wodą trzeciego dnia i siódmego, i tak oczyszczon będzie. Jeśli trzeciego dnia nie będzie pokropion, siódmego nie będzie mógł być oczyszczony. 13. Każdy, kto by się dotknął dusze ludzkiej martwizny, a nie byłby pokropiony tym zmieszaniem, splugawi przybytek PANSKI i zginie z Izraela, iż wodą oczyszczenia nie jest pokropiony: nieczysty będzie i zostanie na nim plugastwo jego. 14. Ten jest zakon o człowieku, który umiera w namiocie: Wszyscy, którzy wchodzą do namiotu jego i wszystko naczynie, które tam jest, nieczyste będzie przez siedm dni. 15. Naczynie, które nie miało wieka abo przywiązania z wierzchu, nieczyste będzie. 16. Jeśli się kto na polu dotknie trupa człowieka zabitego abo też swą śmiercią umarłego, abo kości jego, abo grobu, nieczysty będzie przez siedm dni. 17. I wezmą popiołu spalenia i grzechu, i wleją wody żywej nań w naczynie; 18. w której gdy mąż czysty omoczy hizop, pokropi nim wszystek namiot i wszystko naczynie, i ludzie takową zarazą splugawione, 19. i tym obyczajem czysty oczyści nieczystego trzeciego i siódmego dnia, a oczyszczony dnia siódmego omyje i sam siebie, i szaty swoje, i nieczysty będzie aż do wieczora. 20. Jeśli kto tym sposobem nie będzie oczyszczony, zginie dusza jego z pośrodku zgromadzenia, bo świątnicę PANską splugawił, a nie pokropion jest wodą oczyszczenia: 21. będzie to przykazanie ustawą wieczną. Ten też, który kropi wodą, wymyje szaty swoje. Każdy, który się dotknie wody oczyszczania, nieczysty będzie aż do wieczora. 22. Czego się kolwiek dotknie nieczysty, nieczystym uczyni, a dusza, która się dotknie czego z tych rzeczy, nieczysta będzie aż do wieczora.